

Sedd eller bedömd?

Gud ser oss. Gud känner våra tankar. Gud vet allt om oss.

Så säger vi ibland och tänker att det är något positivt. Och ja, om Gud är en barmhärtig och kärleksfull Gud då är det något positivt.

Men om Gud är en Gud som ser och bedömer våra kvalifikationer eller brist på sådana, en Gud som dömer oss, då är det en skrämmande tanke att Gud vet allt in i minsta smutsiga vrå.

Ibland kan man få för sig att andra människor ser, lyssnar, bedömer och dömer. Den känslan gör ont in i hjärtats djup. Tar bort all frimodighet och glädje. Tar bort all självkänsla.

Egentligen vet jag ju att jag oftast bara inbillar mig men bara blotta tanken på att någon kanske granskar mig med en dömande blick får mig att känna mig oduglig. Tanken att bli bedömd med en positiv blick är svår att tänka.

Om Gud ser på oss med en dömande blick som bara söker efter fel då är Han en förfärande, skrämmande Gud.

Ps 86:15 Men du, Herre, är en barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och stor i nåd och sanning.

Inte så att han ser mellan fingrarna med det som vi gör fel men Han dömer synden inte syndaren. En dom till frihet.

Rom 8:2 Livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag.

Om det är så är det en befrielse och en stor glädje att Gud vet allt om mig. Allt det som jag försöker dölja för människor som de aldrig skulle kunna tro om mig, allt det ser Gud och vill ta hand om och befria mig ifrån. Jag behöver inte vara ensam med mina mörka hemligheter. Jag kan frimodigt berätta och bekänna allt för Gud som redan vet. Jag får berätta sanningen och bli fri.

Joh 8:32 Sanningen ska göra er fria.

Av människor kan vi ibland bli bedömda men av Gud blir vi alltid sedda. Sedda av kärlekens Gud.

Ps 145:13 Herren är trofast i allt han säger och kärleksfull i allt han gör.